

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3P/144/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415206078
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2017:8415206078.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v konaní pred sudcom JUDr. Andrejom Kubinským v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti R. T., O.. XX.X.XXXX a R. T., O.. X.X.XXXX, obe bytom u matky, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, deti rodičov: matky E. T., O.. X.XX.XXXX, V. B. XXX a otca U. T., O.. XX.X.XXXX, Z. V. B. XXX, zastúpeného JUDr. Máriou Strakovou, advokátkou so sídlom J. Curie 17, Poprad, na návrh matky o určenie výživného pre maloleté deti do rozvodu manželstva, t a k t o

rozhodol:

I. Otec je povinný uhradiť z titulu dlhu na výživnom za obdobie od mesiaca máj 2015 do právoplatného rozsudku o rozvode, t. j. do 30.09.2016, sumu 900,- eur za mesiace máj, jún, júl 2015 počnúc mesiacom máj 2017 spolu s bežným výživným vždy v mesiaci po 100,- eur až do úplného vyrovnania dlžnej sumy vo výške 900,- eur, pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky. Vo zvyšnej časti ohľadne nároku na výživné pre rok 2015 súd návrh z a m i e t a .

II. Trovy konania súd účastníkom nepriznáva .

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 7.8.2015 sa matka maloletých detí domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by zaviazal otca prispievať na výživu maloletých detí sumou 200,- eur mesačne počnúc dňom 1.10.2014. Matka podaný návrh odôvodnila tvrdeniami, že z manželstva rodičov sa narodili dve maloleté deti, maloletá R. a maloletý R., matka je evidovaná ako nezamestnaná, nemá žiaden príjem, otec opustil spoločnú domácnosť dňa 5.9.2014 a toho času býva v Čechách, kde aj pracuje, je živnostník a jeho príjem podľa matkiných informácií je cca 50.000,- Kč. Otec si neplní vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. K návrhu matka doložila kópie rodných listov maloletých detí.

2. Uznesením č. k. 3P/144/2015-10 z 8.10.2015 súd ustanovil maloletým deťom na zastupovanie v konaní kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi, a to oboznámením sa najmä s návrhom matky na začatie konania, s dokladmi o platbách výživného v roku 2015 a v roku 2016, s potvrdením obce Holumnica z 28.10.2016, s potvrdeniami od Tatra banky, a.s. z 23.1.2017, z 20.12.2016 a z 22.11.2016 a s rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. č. k. 3P/98/2015-55 z 17.5.2016.

4. Na pojednávaní konanom dňa 22.10.2015 matka vypovedala, že otec prispieva na výživu detí od apríla 2015 sumou 300,- eur, na každé dieťa sumou 150,- eur. Matka je od augusta 2015 evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie. Nepracovala od augusta 2014 zo zdravotných dôvodov. V roku 2013

ukončila pracovný pomer vo Whirlpoole. Navrhla, aby boli deti zverené do jej osobnej starostlivosti a aby jej bolo priznané spätné výživné od 1.10.2014 a na každé dieťa výživné vo výške 200,- eur mesačne.

5. Otec na pojednávaní dňa 22.10.2015 vypovedal, že platí na deti. Mesačne zarába okolo 45.000,- Kč, v čistom okolo 1.000,- eur mesačne. Inkaso platí 150,- eur plyn, elektrina 100,- eur a 30,- eur voda. Platí pôžičku 65,- eur z manželstva a zdravotné poistenie, odvody. Otec nesúhlasil s priznaním spätného výživného od 1.10.2014.

6. Na pojednávaní konanom dňa 27.9.2016 matka doplnila svoju výpoveď a to tak, že dcéra navštevuje Strednú zdravotnícku školu v Levoči, kde býva na internáte, od júla 2016 je plnoletá. Syn nastúpil na gymnázium.

7. Na pojednávaní dňa 26.10.2016 otec doplnil svoju výpoveď a to tak, že výživné tak, ako bolo určené v rozvodovom rozsudku, platí a platí všetky náklady na domácnosť. Opustil spoločnú domácnosť v máji 2015, dovtedy žili v spoločnej domácnosti, uhrádzal všetky náklady a prispieval na výživu detí. Od mája 2015 platí výživné po 150,- eur na každé dieťa. Ak boli niekedy nejaké dlhy na plyne či elektrine, vždy všetko uhradil on.

8. Súd sa oboznámil s dokladmi od otca za rok 2016, z ktorých bolo zrejmé, že výživné vo výške 300,- eur bolo zaplatené za všetky mesiace od januára až do októbra 2016.

9. Podľa potvrdenia obec Holumnica z 28.10.2016 otec nežije spolu s matkou detí v spoločnej domácnosti od mája 2015.

10. Z kópií poštových poukazov predložených otcom súd zistil, že otec zaplatil k rukám matky v mesiacoch august 2015 až december 2015 výživné vo výške 300,- eur.

11. Z potvrdení od Tatra banky, a. s. z 23.1.2017, z 20.12.2016 a z 22.11.2016 mal súd preukázané, že otec zaplatil nedoplatok na inkase za domácnosť matky vo výške 606,- eur, ktorý vznikol v období od 30.11.2016 do 30.1.2017, kedy otec už nebýval v spoločnej domácnosti s matkou detí.

12. Na pojednávaní konanom dňa 2.2.2017 súd pristúpil k výsluchu už plnoletej R. T., ktorá vypovedala, že študuje na strednej zdravotníckej škole, pripravuje sa aj na vysokú školu, býva na internáte a nemá všetko materiálne zabezpečené, čo by potrebovala. Z toho dôvodu napríklad nebola na stužkovej.

13. Na pojednávaní dňa 2.2.2017 matka navrhla otca zaviazat' spätným výživným od 1.4.2013, kedy podľa nej otec opustil spoločnú domácnosť.

14. Dňa 3.3.2017 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie otca, v ktorom uviedol, že z miesta trvalého pobytu odišiel v roku 2015 a má to potvrdené aj obecným úradom. Svoje povinnosti, čo sa týka financií, splácal pravidelne.

15. Kolízny opatrovník doporučil určiť výživné za mesiace máj, jún a júl 2015, za ktoré nepredložil otec doklady, že zaplatil výživné pre maloleté deti. Je preukázané, že otec platil výživné pre deti od mesiaca august 2015. V súčasnosti tiež uhrádza výživné, ktoré bolo určené v rozvodovom konaní.

16. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 3P/98/2015-55 z 17.5.2016 bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, styk otca s deťmi upravený nebol a otec bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 150,- eur mesačne počnúc mesiacom, v ktorom nadobudne právoplatnosť výrok o rozvode. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.9.2016.

17. Vykonaným dokazovaním mal súd zistený nasledujúci skutkový stav:

Výpoveďou otca ako aj potvrdením obce Holumnica mal súd preukázané, že otec opustil spoločnú domácnosť vedenú s matkou v máji 2015 a preukázateľne od augusta 2015 až doposiaľ prispieval na výživu každého dieťa sumou 150,- eur mesačne. Do mája 2015 sa otec podieľal na výdavkoch spoločnej domácnosti. Zároveň uhradil nedoplatok na energiách v domácnosti matky spolu vo výške 606,- eur, ktorý vznikol v období od 30.11.2016 do 30.1.2017, kedy otec už nebýval v spoločnej domácnosti s

matkou detí. Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k. 3P/98/2015-55 z 17.5.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.9.2016, bolo manželstvo rodičov detí rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, styk otca s deťmi upravený nebol a otec bol zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 150,- eur mesačne počnúc mesiacom, v ktorom nadobudne právoplatnosť výrok o rozvode. Otec je zamestnaný v Českej republike s mesačným príjmom okolo 1.000,- eur mesačne. Matka je nezamestnaná. Maloletý takmer 16-ročný R. navštevuje gymnázium a dcéra R. navštevuje Strednú zdravotnícku školu v Levoči, kde býva na internáte a 24.7.2016 dosiahla plnoletosť.

18. Podľa § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákona o rodine") rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

19. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

20. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

21. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

22. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

23. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

24. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

26. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Z citovaného ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne, ktoré sa počítajú odo dňa začatia konania, bez ohľadu na to, či konanie bolo začaté na návrh alebo bez návrhu z úradnej povinnosti, avšak za predpokladu existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Súd v týchto prípadoch nie je viazaný návrhom, sám musí určiť začiatok, kedy povinný prestal platiť výživné alebo ho platil v obmedzenej miere a či v danom prípade existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie spätného výživného. Citované ustanovenie § 77 ods. 1 tretia veta Zákona o rodine zdôrazňuje výnimočnosť priznania výživného pre maloleté dieťa spätne pred začatím konania. Zákonodarca týmto ustanovením sleduje zamedzenie možných špekulácií a zneužívania možnosti priznávať výživné pre maloleté dieťa spätne. Rodič uplatňujúci nárok dieťaťa na výživné musí preukázať dôvody, ktoré mu bránili uplatniť nárok voči povinnému rodičovi ihneď potom, ako povinný rodič prestal dobrovoľne plniť svoju vyživovaciu povinnosť, resp. neprispieval na výživu dieťaťa v dostatočnom rozsahu (porovnaj Občianske právo

hmotné, Ján Lazar a kol., rok vydania 2014). Povinnosť rodiča uplatňovať výživné pre maloleté dieťa vyplýva z ustanovenia § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine, podľa ktorého súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa. Dôvody hodné osobitného zreteľa treba posudzovať podľa konkrétnych okolností prípadu, avšak z ustálenej judikatúry vyplýva, že výnimočným dôvodom určite nie je neznalosť možnosti uplatňovať výživné, ako ani osobné konflikty medzi rodičmi. Za relevantný dôvod by bolo možné považovať napríklad:

- nepriaznivý zdravotný stav rodiča uplatňujúceho nárok dieťaťa na výživné, ktorý mu zabránil včas uplatniť nárok,
- konanie, ktoré má znaky trestného činu spočívajúce v bránení uplatnenia nároku na výživné (vyhrážky, násilie),
- ak rodič uplatňujúci nárok dieťaťa na výživné nepoznal adresu povinného rodiča, ktorý sa zdržiaval dlhodobo v zahraničí a zistil ju až dodatočne,
- pri krátkom omeškaní s podaním návrhu (niekoľko mesiacov) ak rodič uplatňujúci nárok dieťaťa na výživné nemohol predvídať, že povinný rodič nebude platiť výživné, resp. sa preukázateľne spoliehal na prísľub dodatočného splnenia zo strany povinného rodiča, k čomu však nedošlo (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoP/21/2013 z 23.5.2013 alebo komentár IURA).

Ak súd nezistí dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie spätného výživného, nie je potrebné ani zisťovať schopnosti, možnosti a zárobkové pomery povinného, ako ani potreby dieťaťa. V prípade, ak súd zistí existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pri určovaní výživného za minulé obdobie ďalej zisťuje, aké boli konkrétne schopnosti, možnosti, zárobkové pomery povinného, potreby dieťaťa, prihliada na už poskytnuté plnenia, poskytovanie bývania, osobnej starostlivosti a hodnotí aj ďalšie zákonné kritériá.

28. Odôvodnené potreby oprávneného (maloletého dieťaťa) zahŕňajú jednak potreby základné: stravovanie, ošatenie, hygiena, školské výdaje, cestovné do školy, pomerná časť nákladov za bývanie, náklady za zdravotnícku starostlivosť a pod., ako aj potreby v širšej miere prispievajúce k rozvoju osobnosti mladého človeka: kultúra, šport, mimoškolské aktivity, záujmy, záľuby, prázdninové pobyty, atď., to všetko primerané veku. U detí útlejšieho veku sú to aj všetky predmety stimulujúce ich fyzický a mentálny rozvoj (hračky, veci pre zábavu, hry a pod.). Schopnosti a možnosti povinného (rodiča) sú dané nielen jeho preukázanými zárobkovými pomermi, ale tiež všetkými ďalšími príjmami, najvyššie dosiahnutým vzdelaním, prácou, odbornosťou, pracovným zaradením, rozsahom a druhom vykonávanej pracovnej aktivity, vekom, zdravotným stavom, počtom vyživovacích povinností.

29. Matka navrhla otca zaviazat' povinnosťou prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 200,- eur mesačne od 1.4.2013, kedy podľa matky otec opustil spoločnú domácnosť. Otec s výškou výživného navrhovanou matkou nesúhlasil, bol ochotný prispievať na výživu každého dieťaťa sumou 150,- eur mesačne, ako bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3P/98/2015-55 z 17.5.2016 na čas po rozvoze manželstva rodičov detí, nakoľko to je podľa neho primerané jeho zárobkovým schopnostiam a možnostiam. Otec nesúhlasil ani so spätným výživným od 1.4.2013, bol ochotný uhradiť spätné výživné za mesiace máj až júl 2015. Kolízny opatrovník sa pripojil v celom rozsahu k návrhu otca.

30. Súd v konaní rozhodoval o určení rozsahu vyživovacej povinností otca k deťom na čas do rozvodu, teda do 30.9.2016, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Kežmarok o rozvoze manželstva č. k. 3P/98/2015-55 z 17.5.2016. Súd nepriznal matkou navrhované spätné výživné počnúc dňom 1.4.2013, nakoľko v konaní neboli preukázané dôvody hodné osobitné zreteľa, za existencie ktorých by spätné výživné mohol súd priznať. Súd priznal spätné výživné len za tri mesiace pred začatím konania, nakoľko otec nemal výhrady proti tomu, aby bol zaviazaný uhradiť spätné výživné za mesiace máj až júl 2015, kedy už nežil v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi ani s ich matkou a za ktoré nevedel preukázateľne zdokladovať prispievanie na výživu detí.

31. Súd za výživné primerané všetkým v konaní preukázaným skutočnostiam, t. j. veku a potrebám detí, ako aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodičov, považoval sumu 150,- eur mesačne od 1.5.2015 na čas do rozvodu manželstva rodičov tak, ako bolo právoplatne rozhodnuté aj na čas po rozvoze manželstva. Súd mal v konaní preukázané, že výdavky oboch detí od začatia konania predstavovali bežné výdavky spojené so stravovaním, ošatením a vzdelávaním. Obe deti sú toho času stredoškôlkami. Zvýšené výdavky na zdravotnú starostlivosť nemali. Ďalej mal súd preukázané, že otcov čistý mesačný príjem ako živnostníka pracujúceho v Českej republike je od začatia konania vo výške

1.000,- eur. Matka je od začatia konania až doposiaľ nezamestnaná, evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Otec si riadne plní vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom ustálenú právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 3P/98/2015-55 z 17.5.2016 vo výške 150,- eur mesačne na každé dieťa, ktoré preukázateľne platí na každé dieťa už od augusta 2015. Súd pri rozhodovaní o výške výživného prihliadol na popísané preukázané zárobkové schopnosti a možnosti oboch rodičov, zohľadnil pritom aj osobnú starostlivosť matky o deti ako čiastočnú kompenzáciu plnenia si vyživovacej povinnosti k nim a dospel k záveru, že pri zohľadnení uvedených kritérií výživné vo výške 150,- eur mesačne pre každé dieťa od otca je dostačujúce vzhľadom na odôvodnené potreby detí.

32. Priznaním spätného výživného od 1.5.2015 vzniklo otcovi dlžné výživné pre deti za mesiace máj až júl 2015, kedy preukázateľne nezaplatil výživné pre deti, v celkovej sume 900,- eur (stanovené výživné pre obe deti 300,- eur x 3 mesiace), ktorú súd otcovi povolil splácať mesačne po 100,- eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom máj 2017 až do úplného vyrovnania dlžnej sumy pod stratou výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej čiastky. Súd pristúpil k povoleniu splátok dlžného výživného s ohľadom na jeho výšku a príjmové pomery otca.

33. Matka si v návrhu na začatie konania uplatnila nárok na náhradu trov konania.

34. Podľa § 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Obaja manželia si uplatnili nárok na náhradu trov konania.

35. Podľa § 58 CMP o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 53 až § 55 CMP). Aplikácia § 53 CMP je vylúčená, nakoľko v tomto prípade nejde o konanie vo veci určenia rodičovstva ani konanie vo veci notárskych úschov. Aplikácia § 54 CMP prichádza do úvahy len v prípade, ak účastník, zástupca účastníka alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli. Takéto trovy (napr. trovy súvisiace s neodôvodneným nedostavením sa na pojednávanie a pod.) však v tomto konaní nevznikli. V danom prípade súd mohol priznať náhradu trov konania len podľa § 55 CMP. Podľa § 55 CMP však súd môže náhradu trov konania priznať vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Vzhľadom na to, že matka bola z hľadiska procesného úspechu vo veci v konaní úspešná len v nepatrnej časti, súd nepovažoval za spravodlivé jej priznať nárok na náhradu trov konania voči otcovi a otec si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok, písomne, trojmo. /§ 355 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 2 CMP/

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka a čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), musí byť podpísané a uvedená spisová značka konania. (§ 127 a § 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolanie. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. (62 ods. 1 CMP)

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. (§ 62 ods. 2 CMP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na nariadenie súdneho výkonu rozhodnutia.